

Veeg teken

Aandoenlijk noem ik dit betoverd land:
in warme kleuren hullen zich de bomen
en door de lucht zie ik de lijsters komen,
alweer op weg: veeg teken aan de wand.

Dichtbij *het Brugven* heb ik postgevat
met ogen vol van weemoed kijk ik rond,
een zuinig trekje rond mijn oude mond,
daar ik de neergang zie: vergelend blad.

Noem dit de tijd van komen en van gaan,
het afscheid gist en grondig zijn de geuren,
maar vogels op de trek gaat dat niet aan.

Zij nemen altijd afscheid zonder treuren:
die zware tocht zekert hun voortbestaan.
Het is een feit dat dit mij op zal beuren.